

Dosarul nr. 2ra-1476/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: V. Chisilița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrian Ocară,
reprezentat de avocatul Boris Bulbuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Diana Cornei
împotriva lui Andrian Ocară cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori și
încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de către Adrian Ocară și s-a menținut hotărârea din 2 mai
2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 20 ianuarie 2017 Diana Cornei a depus o cerere de chemare în judecată
împotriva lui Andrian Ocară cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori și
încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că din luna septembrie 2013 și până
în luna septembrie 2016 a trăit în concubinaj cu Andrian Ocară, dar căsătoria nu a
fost înregistrată.

A comunicat că în perioada de concubinaj s-au născut doi copii – XXXX,
născută la XXXX și XXXX, născută la XXXX, pârâtul fiind tatăl copiilor- fapt
reflectat și în certificatul de naștere a copiilor.

Diana Cornei a susținut că viața în comun cu Andrian Ocară a eșuat din cauza
comportamentului inadecvat al ultimului, pârâtul fiind o persoană iresponsabilă,
aplica forța fizică asupra ei, se adresa cu cuvinte indecente, iniția certuri și totodată
făcea abuz de băuturi alcoolice.

A menționat că, locuiește împreună cu copiii separat din luna septembrie 2016
și de educația lor se ocupă doar ea, suportă toate cheltuielile privind creșterea și
educația copiilor. Pârâtul nu acordă ajutor material pentru creșterea, educația și
întreținerea copiilor minori, la moment acesta aflându-se în Germania.

Reclamanta a solicitat încasarea de la Andrian Ocară în beneficiul său a pensiei
pentru întreținerea copiilor minori XXXX, născută la XXXX și XXXX, născută la

XXXX, în mărime de a câte 2 000 de lei lunar pentru fiecare copil, începând cu ziua depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copii, cât și determinarea domiciliului copiilor, cu mama Diana Cornei.

Prin hotărârea din 2 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea Dianei Cornei a fost admisă parțial. S-a stabilit domiciliul copiilor XXXX, născută la XXXX și XXXX, născută la XXXX, cu mama Diana Cornei. S-a încasat de la Andrian Ocară în beneficiul Dianei Cornei pensie pentru întreținerea copilului minor, XXXX, născută la XXXX, în mărime fixă de 678,70 de lei începând cu 20 ianuarie 2017 până la atingerea majoratului de către copil și pensie pentru întreținerea copilului minor, XXXX, născută la XXXX, în mărime fixă de 1466,80 de lei începând cu 20 ianuarie 2017 până la atingerea majoratului de către copil. În rest, acțiunea a fost respinsă. S-a încasat de la Andrian Ocară în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 772,38 de lei.

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Andrian Ocară și a fost menținută hotărârea din 2 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că conform art. 63 alin. (1) - (3) Codul familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Dacă un atare acord lipsește, domiciliul minorului se stabilește de către instanța judecătorească, ținându-se cont de interesele și părerea copilului (dacă acesta a atins vârsta de 10 ani). În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai, etc.). La determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere și avizul autorității tutelare în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți.

Instanța de judecată soluționând problema stabilirii domiciliului copiilor minori, are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredințat în mod legal, și în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

Reieșind din conținutul normelor legale citate, Curtea de Apel Chișinău a considerat ca fiind corectă concluzia instanței de fond privind stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama acestora – Diana Cornei, or, concluzia respectivă a instanței are la bază interesul suprem al copiilor.

Este de observat că, la stabilirea domiciliului copiilor minori cu mama acestora, tatălui Andrian Ocară nu i-au fost lezate drepturile părintești, acesta având posibilitatea de a se vedea cu copiii, de a comunica cu aceștia, cât și de a participa la educare.

Curtea de Apel Chișinău a mai menționat că, instanța de fond, a stabilit corect necesitatea adjudecării din contul pârâtului a pensiei de întreținere a copiilor minori, aplicând în acest sens corect dispozițiile legale în vigoare și a dat o apreciere corectă cuantumului pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori XXXX și XXXX în sumă bănească fixă – or, potrivit informației Biroului Național de Statistică al

RM, valoarea minimului de existență, calculat în conformitate cu Ghidul metodologic cu privire la modul de calculare a acestuia (Hotărârea Guvernului RM nr. 285 din 30 aprilie 2013), care a constituit în anul 2016 în orașe mari (mun. Chișinău, mun. Bălți), în medie pe lună pentru un copil în vârstă de 1 ani - 678,70 de lei, iar pentru un copil în vârstă 1 - 6 ani – 1 466,80 de lei.

Mai mult că, potrivit datelor publicate de Biroul Național de Statistică (www.statistica.md) cu privire la minimul de existență pentru perioada 2008 - 2017, instanța de apel a atestat o continuă creștere a acestuia, pentru semestrul I al anului 2017, pentru un copil în vârstă 1 - 6 ani – acesta constituind 1 690,3 lei.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a conchis că sunt absolut corect reținute de către instanța de fond datele statistice ce reprezintă minimul de existență și nicidecum valoarea maximă a pensiei pentru întreținerea copiilor minori care urmează a fi încasată, corect stabilind asupra necesității acoperirii minimului indicat din contul pârâtului, dat fiind faptul că Diana Cornei - mama minorilor se află în imposibilitate de a se angaja în câmpul muncii pe motiv că este în concediu de îngrijire a copiilor până la vârsta de 3 ani.

La 28 mai 2018, prin intermediul oficiului poștal, Andrian Ocară, reprezentat de avocatul Boris Bulbuc, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că suma stabilită cu titlu de pensie de întreținere este exagerată în raport cu starea financiară dificilă în care se află acesta.

A susținut că cuantumul pensiei de întreținere a fost stabilit având la bază datele despre minimul de existență furnizat de Biroul Național de Statistică, însă instanțele ierarhic inferioare au omis să se expună asupra faptului că fiecare părinte urmează în mod egal să suporte cheltuielile de întreținere a copiilor minori.

A afirmat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat prevederile art. 74 alin. (1) Codul familiei, care impune ambilor părinți obligația de a-și întreține copiii minori, aportul acestora urmând a fi egal.

Andrian Ocară, reprezentat de avocatul Boris Bulbuc a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie stabilită pensia de întreținere în cuantum de 325,7 lei lunar pentru XXXX, născută la XXXX și 698,2 lei lunar pentru XXXX, născută la XXXX.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 noiembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 28 mai 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Andrian Ocară, reprezentat de avocatul Boris Bulbuc, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrian Ocară, reprezentat de avocatul Boris Bulbuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate

de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Andrian Ocară, reprezentat de avocatul Boris Bulbuc.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Andrian Ocară, reprezentat de avocatul Boris Bulbuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva